

22e zondag door het jaar 2-3 september 2023

decaanaat Ieper - Poperinge

Als aperitief: Orly – Jacques Brel (1977)

https://www.youtube.com/watch?v=jaK0z_uDmpw

Ils sont plus de deux mille
et je ne vois qu'eux deux
La pluie les a soudés
semble-t-il l'un à l'autre
Ils sont plus de deux mille
et je ne vois qu'eux deux

Het ziet er grijs van 't volk
En ik zie slechts die twee
De regen houdt ze vast
Plakt ze haast aan elkaar
Het ziet er grijs van het 't volk
Ik zie alleen die twee

Et je les sais qui parlent
Il doit lui dire "je t'aime"
Elle doit lui dire "je t'aime"
Je crois qu'ils sont entraînés
de ne rien se promettre
Ces deux-là sont trop maigres
pour être malhonnêtes

En ik weet wat ze zeggen
Ik zie je graag zegt hij
Ik zie je graag zegt zij
Ik geloof dat ze nu doen
Alsof ze niets beloven
Die twee daar zijn te mager
Om elkaar niet te geloven

Ils sont plus de deux mille
et je ne vois qu'eux deux
Et brusquement ils pleurent,
ils pleurent à gros bouillons
Tout entourés qu'ils sont d'adipeux
en sueur et de bouffeurs d'espoir
Qui les montrent du nez
Mais ces deux déchirés,
superbes de chagrin
Abandonnent aux chiens
l'exploit de les juger

Het ziet er grijs van 't volk
En ik zie slechts die twee
En plotseling huilt hij
Huilt hij als een groot kind
Al worden ze omringd
Door kleine burgerij
Zwetend en veel te vet
En wijzend met hun neus
Maar zij geknakt als riet
Subliem in het verdriet
Gunnen van deze keus hun de verklaring niet

La vie ne fait pas de cadeau
Et nom de Dieu,
c'est triste Orly le dimanche
Avec ou sans Bécaud

Nee niets doet het leven cadeau
En god wat is dat triest
Orly zondags
Zonder of met Bécaud

Et maintenant ils pleurent
Je veux dire tous les deux
Tout à l'heure c'était lui,
lorsque je disais "il"
Tout encastrés qu'ils sont,
ils n'entendent plus rien
Que les sanglots de l'autre

En nu, nu huilen zij
Ze huilen allebei
Hij huilde net alleen
Daarom zei ik toen 'hij'
Al worden ze omstuwd
Ze horen enkel maar
Het snikken van de ander

Et puis, et puis infiniment
Comme deux corps qui prient
Infiniment lentement
ces deux corps se séparent
Et en se séparant
Ces deux corps se déchirent
Et je vous jure qu'ils crient

En dan, en dan verschrikkelijk
Eén lichaam haast dat bidt
Verschrikkelijk langzaam valt
Dat lichaam uit elkaar
En wat hen samenbalt
Scheurt hen nu uit elkaar
En niemand hoort hun schreeuw

Et puis ils se reprennent
Redevennent un seul,
redevennent le feu
Et puis se déchirent
Se tiennent par les yeux

En iets maakt hen weer heel
Ze worden nogmaals één
Ze worden weer een vuur
Ze scheuren uit elkaar
Ze kijken nog een eeuw

Et puis en reculant
Comme la mer se retire
Ils consomment l'adieu
Ils savent quelques mots
Agitent une vague main
Et brusquement il fuit,
fuit sans se retourner
Et puis il disparaît, bouffé par l'escalier

La vie ne fait pas de cadeau
Et nom de Dieu,
c'est triste Orly le dimanche
Avec ou sans Bécaud

Et puis il disparaît, bouffé par l'escalier
Et elle, elle reste là
Cœur en croix, bouche ouverte
Sans un cri, sans un mot
Elle connaît sa mort
Elle vient de la croiser
Voilà qu'elle se retourne
Et se retourne encore
Ses bras vont jusqu'à terre
Ça y est elle a mille ans

La porte est refermée
La voilà sans lumière
Elle tourne sur elle-même
Et déjà elle sait
Qu'elle tournera toujours
Elle a perdu des hommes
Mais là elle perd l'amour

L'amour le lui a dit
Revoilà l'inutile
Elle vivra de projets
Qui ne feront qu'attendre
La revoilà fragile
Avant que d'être à vendre
Je suis là, je la suis
Je n'ose rien pour elle
Que la foule grignote
Comme un quelconque fruit

En dan verlaat hij haar
Zoals de zee het land
Hij slikt een afscheid in
Hij spuugt een afscheid uit
Zwaait met een zwakke hand
En plotsklaps vlucht hij weg
Vlucht in zijn eigen stap
En dan verdwijnt hij echt, verzwolgen door de trap

Nee niets doe het leven cadeau
En god wat is dat triest
Orly zondags
Zonder of met Bécaud

En dan verdwijnt hij echt, verzwolgen door de trap
En zij, zij staat te staan
Open mond, open wond
Zonder schreeuw zonder woord
Ze weet wat doodzijn is
Ze is daarnet vermoord
Kijk maar ze draait zich om
En draait zich nogmaals om
Haar armen tot de grond
Ze is oud wel duizend jaar

De deur schuift nogmaals dicht
Kijk ze ziet nergens licht
Ze draait zich om en om
En weet ik draai me om
Tot in de eeuwigheid
Want ze verliest geen man
Ze is de liefde kwijt

De liefde zegt het zelf
Nu is het nutteloos
Wat ze nog verder doet
Ze leeft van niets meer hopen
Kijk breekbaar als een roos
Je kunt haar leven kopen
Ik ben daar ik ben haar
Ik ben voor haar maar lucht
De massa kauwt op haar
Als op een voze vrucht

vertaling: Benno Barnard

Op Brels laatste lp uit 1977 staat dit bijzonder lied 'Orly'. Brel wist dat hij longkanker had en niet lang meer zou leven. Het lied beschrijft twee mensen die op het vliegveld Orly (met een knipoog naar het 'Dimanche à Orly' van Gilbert Bécaud) van elkaar afscheid moeten nemen, "heftig maar zeker niet uniek. Maar wie dieper graaft, leest en hoort De Dood zijn Dodenmars opvoeren met een vrouw... Ook niet uniek trouwens, want De Dood danst wat af, maar in Brels setting wel heel bijzonder. Niet eerder liet hij Liefde en Dood zo innig met elkaar vrijen." (lees: <https://www.frankverhallen.nl/frank-verhallen/gedicht-gedacht.html/1815/jacques-brel-orly>)

*En dan verlaat hij haar
Zoals de zee het land
Hij slikt een afscheid in
Hij spuugt een afscheid uit
Zwaait met een zwakke hand
En plotseling vlucht hij weg
Vlucht in zijn eigen stap
En dan verdwijnt hij echt
Verzwolgen door de trap*

In het Evangelie van deze zondag zien we Petrus worstelen met Jezus' aangekondigde lijden en sterven. Net zoals in het lied 'Orly' liggen afscheid en dood in elkaars verlengde, met de nodige worsteling, pijn, vlucht en het feitelijke, onvermijdbare. Jezus vindt vrede. We wensen het iedereen die met lijden/afscheid worstelt toe.

Inleiding

In ons leven moeten we telkens weer kiezen.
Daardoor bepalen we de richting van ons leven.
We kiezen voor een bepaalde school.
We kiezen voor een of ander beroep
waarin we gelukkig hopen te worden.
We kiezen voor een man of vrouw
met wie we ons leven willen delen.
Elke keuze die we maken
heeft te maken met wat we belangrijk vinden.
Maar tegelijk ervaren we ook de pijn ervan,
omdat we andere dingen moeten laten liggen.
We willen heel veel, maar kunnen niet alles.

Het is goed om voor onszelf eens na te gaan
welke keuzes wij maken voor ons leven.
Hebben wij het goede voor met onszelf en met anderen?
Is onze keuze zodanig, dat ons leven de moeite waard is?
Waarom kunnen we dat zelf toetsen?

Jezus en Jeremia hebben hun keuze gemaakt.
Ze ervaren de pijn ervan,
maar het oorspronkelijk vuur blijft in hen branden.
De pijn en moeite die het hen kost,
gaan ze niet uit de weg ondanks alle twijfels.
Uiteindelijk laten ze zich leiden
door de richting van het Woord van God.
Ze blijven trouw aan hun keuze.
En daarom is hun leven de moeite waard
in de ogen van God en van de mensen.
Ze zijn voor ons een voorbeeld
om te blijven kiezen voor het leven.

Vraag om ontferming:

Het zit soms zo ...
Vaak herkennen we ons in de figuur van Petrus.
Soms zijn we een rotsblok waarop Jezus zijn Kerk
grondvest,
op andere momenten eerder een struikelsteen
die zich te veel laat leiden door menselijke overwegingen
en te weinig door wat God wilt.

Doe ons dan inzien welke weg U voor ons uitkiest, God,
en laat ons die weg in vrijheid gaan.
Maak ons geloof in uw aanwezigheid sterker
en laat ons ervaren dat U een God van liefde bent,
ook op de momenten dat we aan U twijfelen.

Heer, ontferm U over ons.
Christus, ontferm U over ons.
Heer, ontferm U over ons.

Jezus
volgen

Lofzang:

Eer aan God in de hoge.

Wij loven U, Vader,
scheppende kracht,
bron van liefde.
Wij loven U, Jezus Christus,
Zoon van God,
Weg, Waarheid en Leven.
Wij loven U, Heilige Geest,
vuur, brandende liefdeskracht.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
voor mensen die eenvoudig zijn,
voor mensen die zachtmoedig zijn,
voor mensen die barmhartig zijn,
voor mensen die luisteren
naar het woord van God
en het onderhouden.

Eer aan God in de hoge.

Vrede op aarde
en liefde onder alle mensen:
liefde die nieuw maakt en heelt,
liefde die hoopt en duldt,
liefde die blijft in tijd en eeuwigheid. Amen.

Openingsgebed

Heer, onze God,
U roept ons op uw weg te gaan.
Maar die weg loopt vaak anders
dan wij voor onszelf hebben uitgestippeld.
Wij bidden U:
laat ons, al was het maar even, kijken naar U
en onbekommerd luisteren naar uw Woord.
Wij vragen het U door Jezus, uw Zoon,
die trouw bleef aan uw bedoelingen
alle dagen van zijn leven. Amen.

Eerste lezing: Uit de profeet Jeremia

Gebed van de profeet Jeremia:

7 Heer, U hebt mij verleid;
ik ben bezweken, U was te sterk voor mij.
Ik kan niet tegen U op.
De hele dag lacht men mij uit,
iedereen drijft de spot met mij.
8 Telkens als ik het woord neem,
moet ik schreeuwen,
en 'geweld en onderdrukking' roepen.
Het woord van de Heer brengt mij
iedere dag schande en vernedering.
9 Soms denk ik:

(Jer. 20, 7-9)

Ik wil er niets meer van weten,
ik spreek niet meer in zijn naam.
Maar dan laait er een vuur op in mijn hart,
het brandt in mijn gebeente.
Ik doe alle moeite om het in bedwang te houden
maar het lukt me niet.

Tussenzang: Psalm 63 (62), 2,3-4,5-6,8-9

Refrein: Naar U dorst mijn ziel en hunkert mijn hart.

God, mijn God zijt Gij
ik zoek U met groot verlangen.

Naar U dorst mijn ziel en hunkert mijn hart
als dorre akkers naar regen.

Zo zie ik omhoog naar de plaats waar Gij woont,
beschouw ik uw macht en uw glorie.

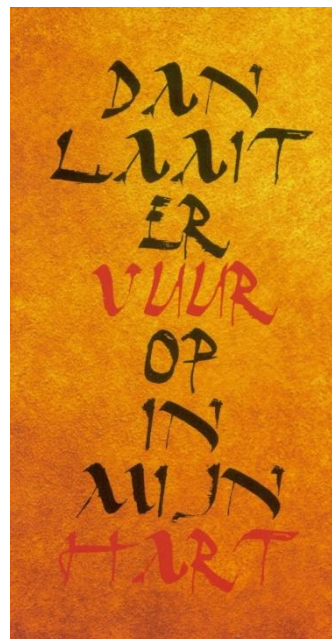
Meer waard dan het leven is mij uw genade,
mijn mond verkondigt uw lof.

Ik zal U prijzen zolang ik leef,
mijn handen uitstrekken naar U.

Mijn ziel wordt verzadigd met voedzame spijs,
mijn mond zal U jubelend danken.

Want Gij zijt mijn beschermer geweest,
ik koester mij onder uw vleugels.

Met heel mijn hart houd ik vast aan U,
het is uw hand die mij steunt.

Tweede Lezing: Uit de Romeinenbrief (Rom. 12, 1-2)

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Rome

Broeders en zusters

- 1 Ik vermaan u bij Gods ontferming:
Wijd uzelf aan Hem toe
als een levende, heilige offergave, Hem welgevallig.
Dat is de geestelijke eredienst die u past.
- 2 Stem uw gedrag niet af op deze wereld.
Word andere mensen, met een nieuwe gezindheid.
Dan bent u in staat om uit te maken wat God van u wil,
en wat goed is, welgevallig en volmaakt.

Lied: Wie zijn leven niet wil geven - Trijntje Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=7cXNjfp4520>

Wie zijn leven niet wil geven,
niet wil delen met zo velen,
met een ander, gaat verloren.

Wie wil geven wat hij heeft,
die zal leven opgegeten,
die zal weten dat hij leeft.

Evangelie: Uit het Mattheüsevangelie (Mt. 16, 21-27)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Mattheüs

21 In die tijd begon Jezus zijn leerlingen duidelijk te maken dat Hij naar Jeruzalem moest gaan en veel moest lijden van de oudsten, hogepriesters en Schriftgeleerden, dat Hij ter dood gebracht zou worden en op de derde dag zou worden opgewekt.

22 Petrus nam Hem apart en begon Hem de les te lezen:

`God beware U, Heer!

Dat mag U niet overkomen.'

23 Maar Hij van zijn kant zei tegen Petrus:

`Weg daar, achter Mij, satan.

Je bent een struikelblok voor Mij, want jouw gedachten zijn niet Gods gedachten, maar die van mensen.'

24 Toen zei Jezus tegen zijn leerlingen:

`Als iemand achter Mij aan wil komen,

laat hij dan met zichzelf breken, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

25 Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen.

Wie zijn leven verliest vanwege Mij, zal het vinden.

26 Want wat zal het een mens baten als hij de hele wereld wint, maar zichzelf schade toebrengt?

Of wat kan een mens geven in ruil voor zichzelf?

27 Want de Mensenzoon zal komen, bekleed met de heerlijkheid van zijn Vader,

samen met zijn engelen, en dan zal Hij iedereen loon naar werken geven.

Overweging(en)

Het zijn niet direct vrolijke woorden die we daarnet in het Evangelie hoorden. Zeker niet na de vakantiemaanden, die voor mensen en media altijd iets hebben van zorgeloosheid, ontspanning, zalig lekker niets doen... 't Is hier *back to reality*: je moet in het leven je kruis opnemen. We denken dan direct aan lijden en sterven, wat jammer genoeg in een huis als deze dagelijkse kost is. Het is ook het kruis dat Christus heeft moeten dragen, en ook in ons leven kunnen we alleen maar vaststellen dat je zo'n kruis niet moet opzoeken, want het komt wel vanzelf. Het leven dat we krijgen is zelden het leven dat we wensen of dromen.

Wie droomt daar niet van: geluk in alles wat we doen en denken, een leven zonder ziekte, zonder tegenslag, zonder miserie. Een leven om van te dromen, omdat het zo perfect is. Maar we weten dat het niet zo is, en dat elk huisje zijn kruisje heeft, zoals het spreekwoord zegt. Ons kruis opnemen wil niet zeggen dat we het lijden moeten zoeken, maar wel dat we bereid zouden zijn om onze beperktheden, tegenslagen en tekorten te aanvaarden en te verwerken.

Jezus zegt ook dat wie Hem wil volgen zichzelf moet verloochenen. Dat betekent niet dat we ontrouw moeten zijn aan onszelf, maar wel dat we bereid moeten zijn om neen te zeggen tegen ons egoïsme, onze bezitsdrang, onze gemakzucht. Opnieuw sluit dit dicht aan bij de werkelijkheid. September is begonnen, voor velen het begin van het nieuwe werk- of schooljaar. Ook al heb je geen kinderen meer thuis of ben je met pensioen misschien zijn er anderen die een beroep op je doen en dus maken dat je je eigen agenda, ontspanning, voorkeuren moet verloochenen en doen wat partner, kinderen, en anderen vragen. En wie niet op die vragen ingaat, wie zichzelf dus niet wil verloochenen en alleen maar voor zichzelf wil leven, wie dus zijn leven wil redden zoals Jezus zegt, zal zijn leven verliezen, want hij of zij heeft niets of niemand meer, alleen zichzelf. En als er één iemand is op wie je heel snel uitgekeken bent, is het wel op jezelf.

Jezus vraagt ook: "Welk nut heeft het voor een mens heel de wereld te bezitten als dit ten koste gaat van zijn eigen leven?" Ook die vraag sluit perfect aan bij de realiteit. Wat

blijft er immers over van het echte leven, van het leven dat de moeite waard is, als je alleen maar kan streven naar de eindeloze uitbreiding van je eigendom en je bezit? Je bent daar dan zozeer mee bezig dat je niet eens de tijd hebt om ervan te genieten, want je wil alleen maar meer en nog meer en nog meer. Wat maakt gelukkiger: geven of krijgen? Ik denk dat we het antwoord allemaal kennen: geven maakt gelukkiger dan krijgen. Geven is immers de kern van liefde. Moeders die liefde geven aan hun kinderen, kinderen die liefde geven aan hun ouders, burens die onderling vriendschap en hulpvaardigheid kennen, mensen die anderen spontaan helpen ... het is allemaal geven. Een geven dat geluk en vrede schept, en dat de wereld leefbaarder maakt. Een leefbaarheid die verloren gaat als iedereen alleen maar wil krijgen, want dan is er niemand meer om te geven.

Lieve mensen, het zijn dus geen onmogelijke woorden van Jezus en ook geen verschrikkelijke wetten die Hij ons oplegt. We moeten helemaal geen vreselijk kruis van pijn en lijden opnemen, en ook niet ontrouw zijn aan onszelf. Hij vraagt ons alleen dat we Hem zouden volgen in zijn woorden en daden van liefde en vrede, van geven en vergeven, van vriendschap en hulpvaardigheid. In de eerste lezing hoorden we de profeet Jeremia, en als er één iemand is die kan klagen en zagen is het wel die profeet. Maar vandaag zaagt en klaagt hij niet. Hij zegt: 'Heer God, U hebt mij verleid; ik ben bezweken.' God heeft hem verleid om zijn woorden te verkondigen, en die vraag is sterker dan hemzelf. Wel, het zou mooi zijn als ook wij zouden kunnen zeggen dat de woorden en daden van Jezus sterker zijn dan onze nee om erop in te gaan. Amen.

(Miguel Dehondt)

Liefdevol handelen bergt in zich de mogelijkheid van lijden. Dat weten we allemaal. Bij liefde maak je keuzes die twee kanten hebben. Liefde vraagt om het beeld dat je hebt van de ander zoals kind, partner, vriend(in), familie los te laten. Je weet en voelt dat hiermee ook verdriet zal opduiken. Als ik zie hoe mijn broers en zussen veel opgeven voor de kinderen en kleinkinderen dan begrijp ik de woorden van het evangelie. Het is een bezielde, trouwe liefde die ik ontwaar bij hen. Ik zie ook de kracht van die gedeelde liefde. Zij zullen misschien God hierin geen plaats geven maar ze zijn voor mij een voorbeeld om te aanvaarden wat onvermijdelijk is en daarin niet ten onder te gaan. Door hen geloof ik dat er iets goeds kan groeien ondanks.

Op de zendingsviering voor missionarissen en leken zondag II. heb ik geluisterd en gezien hoe zij vanuit een evangelische bewogenheid hun missie willen volbrengen. Een vuur brandt in hun gebeente zoals bij Jeremia. 'Met heel mijn hart houd ik vast aan U, het is uw hand die mij steunt', zegt de psalmist en zeggen die gezondenen. Wat een vertrouwen. De God die zoveel groter is dan het eigen ikje, dan de eigenliefde blijft hen voortstuwen. Sommigen moeten hun gedrevenheid voor het evangelie met hun leven bekopen. Anderen worden vervolgd samen met de hun toevertrouwde mensen. Ze zoeken het kruis niet op maar door hun engagement komt het lijden sowieso op het levenspad. Dat is zo voor iedere gelovige, voor iedere mens trouwens. Ik denk ook aan de zusters van de Verrijzenis in Bukavu en Goma, waar rampen, oorlog en mishandeling dagelijkse kost zijn. Oorlog houdt de zusters niet tegen om te kiezen voor leven en liefde. Vooral bij de armen, bij moeders met borelingen, bij jongeren die dromen én hopen op een vreedvoller wereld, zijn zij aanwezig en nabij. Het grote vertrouwen op God dat de zusters door hun manier van 'mede-mens-zijn' tonen, maakt van hen volgelingen. Ze zeggen 'neen' tegen de benarde, mensonterende toestanden. Ze weigeren tevens hun eigen kwetsbaarheid te verloochenen maar leggen die in Gods handen in hun dagelijks gebed. Dat maakt hen sterk en nederig tegelijk.

Terug naar het evangelie. Jezus laten voorgaan, hem volgen en jezelf verloochenen. Het was en is niet de wil van God dat Jezus een kruisdood zou ondergaan en dat wij als volgelingen hetzelfde lot moeten doormaken. Dat weiger ik trouwens te geloven. Wel dat Jezus de liefde van de Vader zou tonen en dat deed Hij. Aan ons dus om liefde en barmhartigheid te schenken, ook in moeilijke omstandigheden. We kunnen het niet op ons eentje. We hebben hiervoor een gemeenschap nodig, mensen die geïnspireerd door Jezus' leven, luisteren - nemen - zegenen en delen. Luisteren naar Jezus en al wie hem zijn gevolgd in het geloof. Nemen staat voor je kwetsbaarheid en die van je naaste

aanvaarden. Dat is onze beperktheden, die ook lijden meebrengen en verdriet, doorstaan. Met zegenen laten we God in die onvolmaaktheid en dat lijden toe. We vragen in gebed dat we een lichtzijde zouden kunnen zien. We kunnen lichtpuntjes ervaren omdat een tochtgenoot ons steunt door kleine gebaren van medeleven. Dat kan gebeuren in een woord als 'ik zie jou lijden', 'ik wil daar zijn waar je mij nodig hebt'. Daarin ligt ook ons delen. Delen van tijd en delen van zorg. Op deze werelddiddag voor de schepping worden wij erop gewezen dat deze aarde ons is toevertrouwd opdat iedereen zou kunnen leven. Die aarde heeft onze toewijding nodig. Als we ons leven vertrouwvol richting geven zoals Jezus deed, dan laten we toe dat er gedeeld en gezegend wordt. Dan hebben we zorg voor deze aarde en al wat of wie om leven vraagt. Stellen we ons hart open, Christus achterna en brengen we ons breekbare ik en die van de wereld bij God.

(Ann Vanraes)

Zijn kruis opnemen,
zichzelf verloochenen,
zijn leven verliezen,
niet de gemakkelijkste weg kiezen...
Het is geen onmogelijke opdracht
en ze voert niet naar zinloos lijden.
Integendeel,
ze voert naar een bestaan
waarin je je als mens goed voelt in je vel.
Ze voert je tegelijk naar een wereld
waarin het goed leven is,
waarin de ene mens broer en zus is voor de andere,
waarin onrecht wordt vermeden,
waarin mensen elkaar geen pijn meer doen.

En is dit niet precies het Rijk Gods
dat we hier op aarde
in Gods naam
mee mogen opbouwen?

In ons leven moeten we telkens weer kiezen.
Daardoor bepalen we de richting van ons leven.
We kiezen voor een bepaalde school.
We kiezen voor een of ander beroep
waarin we gelukkig hopen te worden.
We kiezen voor een man of vrouw
met wie we ons leven willen delen.
Elke keuze die we maken
heeft te maken met wat we belangrijk vinden.
Maar tegelijk ervaren we ook de pijn ervan,
omdat we andere dingen moeten laten liggen.
We willen heel veel, maar kunnen niet alles.

Het is goed om voor onszelf eens na te gaan
welke keuzes wij maken voor ons leven.
Hebben wij het goede voor met onszelf en met anderen?
Is onze keuze zodanig, dat ons leven de moeite waard is?
Waarom kunnen we dat zelf toetsen?

Jezus en Jeremia hebben hun keuze gemaakt.
Ze ervaren de pijn ervan,

maar het oorspronkelijk vuur blijft in hen branden.
De pijn en moeite die het hen kost,
gaan ze niet uit de weg ondanks alle twijfels.
Uiteindelijk laten ze zich leiden
door de richting van het Woord van God.
Ze blijven trouw aan hun keuze.
En daarom is hun leven de moeite waard
in de ogen van God en van de mensen.
Ze zijn voor ons een voorbeeld
om te blijven kiezen voor het leven.

(Wim Holterman osfs)

Woorden van geloof

Ik geloof in het leven,
mij gegeven als enige kans om mens te worden.

Ik geloof in de Vader van dit leven,
die zin geeft aan mijn bestaan.

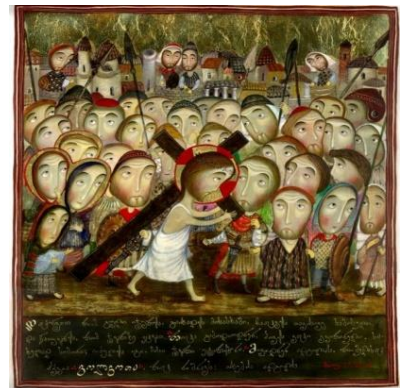
Ik geloof in Jezus Christus.
Mensgeworden God van liefde,
Mens voor de anderen,
gekruisigd, maar levend voorgoed,
een Mens om nooit te vergeten.

Ik geloof in zijn Geest.

Die levend maakt en kracht geeft,
die werkt in mens en tijd,
die kwaad en onrecht aandurft
en niet ophoudt de liefde waar te maken.

Ik geloof in zijn Kerk van mensen,
die op weg is naar verlossing toe.

Ik geloof in dit leven,
als weg en mogelijkheid
naar de liefde die volkomen is. Amen.

Voorbeden

Geest van God, wij willen bidden voor mensen met angst,
angst die benauwt en verstikt.
Geef hun ruimte en lucht, geef hun jouw levensadem. Laat ons bidden.

Zoon van God, wij willen bidden voor mensen met verdriet, verdriet dat verlamt.
Geef hun een plaats om verdrietig te mogen zijn.
Geef hun troost, Jij die een trooster voor mensen wil zijn. Laat ons bidden.

Zoon van God, wij willen bidden voor mensen die boos zijn,
boos om wat hun overkomen is.
Wek hun zachtheid weer, geef hun terug de ogen van een kind. Laat ons bidden.

Geest van God, wij willen bidden voor mensen in blijdschap,
blijdschap om het verkregen leven.
Geef, dat zij hun vreugde uitstralen,
zodat anderen kunnen delen in die vreugde. Laat ons bidden.

Lied: Roept God een mens tot leven (ZJ 914)

(Uptempo-versie:) <https://www.youtube.com/watch?v=4j5CWhB1hSg>

Roept God een mens tot leven, wie weet waarom en hoe,
hij moet zichzelf prijsgeven, hij leeft ten dode toe.

Gods woord roept door de tijden zijn volk en grijpt het aan
Hij doet het uitgeleide, het moet de zee ingaan.

Geroepen en verzameld uit dood en slavernij,
gedoopt in woord en water, dat volk van God zijn WIJ.

Wij werden nieuw geboren toen de mens Jezus kwam
die als een slaaf de zonde der wereld op zich nam.

Met Hem in geest en water tot zoon van God gewijd,
zijn wij met Hem begraven, verrezen voor altijd.

Gebed over de gaven:

Heer, onze God,
wij bieden U brood en wijn aan,
waarmee we zeggen
dat wij willen proberen de weg te gaan die U ons wijst.
Zegen dit samenzijn hier,
opdat wij iets zouden proeven van de droom
die U voor ogen staat. Amen.

Groot Dankgebed:

Wij danken U, God,
om de wondere wegen
die mensen voor elkaar kunnen zijn,
voor allen die U gezonden hebt
om de weg te wijzen doorheen het leven,
voor uw uitnodiging om,
doorheen tekort en onvolkomenheid,
te werken aan de mens en zijn wereld.

Wij danken U om uw aanwezigheid
in goede en kwade dagen,
om de hoop en de toekomst die U bent.
Wij danken U om de mens Jezus,
die ons voorgaat en nabij blijft
en wiens Geest kracht is om te leven.

Daarom willen wij U danken, God,
samen met al wat bestaat op aarde en in de hemel: **Heilig, heilig, ...**

Heer onze God,
U bent heilig en goed,
U hebt onze namen geschreven in uw hand.

Geen mens zult U vergeten
dankzij Jezus Christus, de Zoon van uw genade,

die U hebt uitgezonden om tranen te drogen
van mensen die geslagen zijn,
om het hart te helen van mensen die gebroken zijn,
om brood te worden voor vandaag en vrede zelf te zijn.
Wij danken U
omdat U ons ruimte geeft en vrijheid schept
voor heel ons leven, ten einde toe.

Want in de nacht ...

INSTELLINGSVERHAAL

Verkondigen wij het mysterie van ons geloof:
Heer Jezus, wij verkondigen uw dood
en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt.

Heer onze God,
zo gedenken wij Hem die weet wat lijden is en de dood heeft gezien;
die U hebt opgewekt en een naam gegeven hebt
hoog boven alle namen:
Jezus de Heer is Hij,
die is en blijven zal, uw rechterhand.
Door deze beker en door dit brood dat wordt gedeeld
verkondigen wij Hem totdat Hij komt.

Wij bidden U,
zend ons uw Geest, die over deze aarde gaat
en maak ons tot een volk dat recht doet om gerechtigheid;
maak leven en welzijn toch groter dan oorlog en dood;
laat ons mensen zijn
die woningen bouwen voor uw stad van vrede
en breng ons thuis bij U.
Dan zal uw naam geheiligd zijn op aarde,
en uw Koninkrijk zal komen door Hem en met Hem,
met uw Geest tot in eeuwigheid. Amen.

Onze Vader:

Richten wij ons, als broeders en zusters met elkaar verbonden,
tot onze God van Liefde
met de woorden die Jezus ons heeft voorgezegd:

Onze Vader, ...

Wees licht in onze duisternis, God,
zodat onze angst verdwijnt
en onze ogen uw uitgestoken handen kunnen zien.
Dan zullen we weer vol vertrouwen kunnen uitzien
naar Jezus Christus, Messias en uw Zoon.

Want van u is het Koninkrijk, ...

Vredeswens:

Heer, Jezus Christus,
U hebt aan den lijve ondervonden
dat er soms radicale keuzes moeten worden gemaakt
om tot vrede te komen.
Geef ons de moed en de volharding
om onze idealen trouw te blijven

en te blijven werken aan vrede in onze wereld,
in onze omgeving, in onszelf.
Moge die door Jezus geïnspireerde vrede altijd met u zijn.

Lam Gods

Communie

Lied: Hoor je mij (Psalm 16) – Huub Oosterhuis

<https://www.youtube.com/watch?v=CXWhPERWCLE>

met tekst: <https://www.youtube.com/watch?v=szi1YKnDaLY>

Hoor je mij,
Voor mij geen ander dan jij,
Bij jou alleen ben ik veilig

Godheid had mij in haar macht,
Offers eiste zij, bloed. Ik heb ze gebracht.
Haar grote namen waaiden voorbij,
De jouwe niet, die is hier, op mijn lippen.

Hoor je mij,
Voor mij geen ander dan jij,
Bij jou alleen ben ik veilig

Enige die ik nog ken,
Alles ben je me, erfdeel en beker,
Lieflijke oorden vielen mij toe,
Mijn hart klimt in mij,
Mijn geest wordt wijd:
Jij verkoopt me niet, voor geen prijs,
Voor geen ander.

Hoor je mij,
Voor mij geen ander dan jij,
Bij jou alleen ben ik veilig

Slotgebed:

God en Vader,
neem de sluier weg van onze ogen,
neem de twijfel en de aarzeling weg uit ons hart,
zodat wij vol vertrouwen
Uw weg kunnen gaan,
in goede en kwade dagen,
zoals U ons daarin bent voorgegaan in Jezus,
uw Zoon en onze Heer. Amen.

Zending en zegen:

"Wat zal het een mens baten als hij de hele wereld wint,
maar zichzelf schade toebrengt?"
Moge deze woorden uit het evangelie in ons blijven nazinderen
wanneer wij van hier weggaan
gezegend door onze barmhartige God,
+ de Vader, de Zoon en de H. Geest. Amen.

Dessertje:

Nooit de moed opgeven

Kun je niet vliegen, loop
Kun je niet lopen, ga
Kun je niet gaan, kruip

Maar blijf nooit stil staan
Nooit dalen, altijd opgaan

Kun je niet lachen, glimlach
Kun je niet glimlachen, wees toch blij
Kun je niet blij zijn, wees tevreden

Maar nooit de moed opgeven
En immer voorwaarts streven

MATTELAER, Eugène

**ALS DE MOED
JE IN DE SCHOENEN
ZAKT**

**GA DAN EENS
OP JE KOP STAAN**

Loesje

